

Anhang B

til

1852.

Rigsdagstidenden.

N° 45.

Tredie Session. — Udvalgenes Betænkninger.

LII.

Betænkning

over

Udkast til Lov om Rentegarantie for den til Fuldførelse af den Sjællandske Jernbane fornødne Anlægs-capital.

(Afgiven af Landsthingets Udvalg.)

Naar et offentligt Foretagende har saa mange og saa vægtige Stemmer for sig, som det angaaende den kjøbenhavnske Jernbanes Forlængelse til Korsør: saa blive de, der finde en Betænkning ved at tilraade en Rentegarantie fra Statskassens Side for det Anlægs-capital, som udføres til at fuldføre et saadant Værk, frygtfulde for, at de have kunnet seile, og tvivlrådige, om de ogsaa tør udtale en Mening, om hvilken de forudsæe, at den rimeligvis vil blive forfættet. Men da denne Mening jo bør understøttes ved Grunde, saa møder her den ikke behagelige Omstændighed, at det foreliggende Omne er i Pressen, forsaavidt vor Kundskab strækker sig, behandlet eenstødig alene til Fordeel for Anlæg af Jernbaner i vort Fædreland i Almindelighed, og af den her omhandlede i Særdeleshed. I Udvalget, som har at afgive Betænkning over det Lands-thinget forelagte Udkast til Lov om Rentegarantie for den til Fuldførelse af den sjællandske Jernbane fornødne Anlægs-capital, har imidlertid Genstemmighed ikke funden Sted, og, da det viste sig, at Pluraliteten var imod den i Forslag bragte Garantie, var dette nær ved at vække vor Forundring. Naar dertil kommer, at vi paa Grund af de Underhandlinger, som ere i Værk angaaende Udførelsen af Jern-

bane-Arbejdet, have troet os forpligtede til en vis Skyndsomhed, saa vil det ærede Thing undskyldes, om vi, som udgjøre Pluraliteten, midt under andre Forretninger og idelig Afbrydelse, ikke have seet os istand til at give vor Betænkning al den Udsørlighed og Grundighed, som vi gjerne havde ønsket.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Rentegarantien skulle vi først tillade os at forudstikke, at det er langt fra os at ville bestride den Sætning i sin Almindelighed, at Jernbaneanlæg ere et vigtigt Middel til Udvikling af de Landes Cultur og commercielle Forhold, for hvilke de passe; men det, vi betvivle, gaaer ud paa, at denne Sætning finder, idetmindste i sin fulde Udstrækning, Anvendelse paa vort Fædreland. Det danske Monarchie, afføet fra Hertugdømmerne, bestaaer nemlig af større og mindre Der, samt en Halvø, for hvilke Havet, efter vor Formening, udgjør det naturlige Forbindelsesmiddel, saavel med Hensyn til Statens forskjellige Dele som med Udlandet, og det er saaledes maaskee mere end nogen anden europæisk Stat i Besiddelse af ligesaa gode og mindre kostbare Communicationsmidler end dem, der tilveiebringes ved kostbare Jernbaner. Trindt om ved Landets Kyster, med Undtagelse af Jyllands Vestkyst, finder man gode Havne og Udfibningssteder i saa kort Afstand fra hinanden, at Reisende ved Hjælp af Dampskibe finde et billigt Befordringsmiddel, og Producenterne ved Afbenyttelse, deels af disse og deels af Seilskibe, et beqvemt Transportmiddel for de Producter, som de have at udføre, samt for Tilveiebringelsen af de Varer, til hvilke de trænge, hvad enten disse maatte behøve at indføres fra Ind- eller Udlandet. Hvor derfor, saaledes som her er Tilfældet, Afstandene ere korte, og Aogangene til Havet overalt ligge nær, der ville